

[Nørskov.]

saa at der paa den Maade kunde ske Besvarer? Et af de Medlemmer, der talte i Aftes, var stærkt inde paa det Spørgsmaal. Det er utvivlsomt, at her kunde spares meget. Jeg skal pege paa et Forhold, som tidt er fremdraget overfor mig. Vore Sogne-raadsformænd klager ofte over, at der mellem Aar og Dag bliver stillet saa mange Spørgsmaal til dem fra de forskellige Ministerier, hvilket giver dem et stort Arbejde med Besvareelserne. Det var ogsaa en forbavsende Masse Spørgsmaal, Statistisk Departement ønskede besvaret i Sommer, vistnok i alt 169. Der blev ikke alene spurgt om, hvor mange Frugttræer der hører til hver Ejendom, men ogsaa om, hvilke af Kirsebærtræerne der bar søde, og hvilke der bar sure Frugter. Det er sikkert Top-punktet af Videbegærlighed. Selvfølgelig er en god Statistik værdifuld, men jeg tror, man uden Skade kunde indskrænke sig noget paa dette Omraade. For øvrigt vilde Arealtællingen blive mere paalidelig, hvis den fandt Sted paa en noget anden Aarstid end lige midt i Sommerens travleste Tid, hvor de fleste Landmænd er optaget af Arbejde ude i Marken. Det bliver da paa mange Steder Konen, der maa besvare de forskellige Spørgsmaal om, hvor mange Tønder Land der er besaaet med Rug, Havre o. s. v., hvor mange Meter levende Hegn der er paa Ejendommen o. s. v., o. s. v. i een Uendelighed. Man kan ikke forlange, at Konen altid skal vide Besked med disse Ting. Mangen Mand kan saamænd ofte have saare vanskeligt ved at besvare Spørgsmaalene.

Ogsaa under denne Finanslovdebat er det sagt, at Ministeriet Madsen-Mygdals økonomiske Politik var rettet mod de smaa og svage i Samfundet. Denne Paastand er selvfølgelig urigtig. Venstres og dets Ministeriums Politik havde til Formaal at bringe Sundhed og Fremdrift til Erhvervslivet. Ved den hurtige Kronestigning var vore Erhverv kommet ud for store Vanskeligheder. Det var derfor bydende nødvendigt at sætte Udgifterne ned i Forhold til den nye Værdimaaler, den fuldvægtige Krone, og den saakaldte Nedskeringspolitik, der er kritiseret saa stærkt, var jo kun en Tilpasning af Udgifterne efter Kronens forøgede Værdi. Det er dog en Kendsgerning, at selv efter Omreguleringen er vor sociale Lovgivning, naar Hensyn tages til Kronens forøgede Værdi, en saadan, at den aldrig har været bedre, end den er i Øjeblikket, og at de Beløb, der ydes, stadig er højere end i noget andet Land. I Forbindelse med

den stærke Kritik, som har lydt, er det interessant at læse en Artikel i Bladet „Social-Demokraten“ for 3. Oktober i Aar. Bladet gør først opmærksom paa, at Socialministeriets Budget er det største af Ministeriernes Budgetter med 75,9 Mill. Kr., der gaar til social Forsorg, dernæst siges det, at Undervisningsministeriets Budget er det næststørste med 62,5 Millioner. Herefter skriver Bladet følgende, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere:

„Man behøver blot at tænke 30—40 Aar tilbage. Den Gang var den sociale Lovgivning ringe og betydningsløs, da var det Militærudgifterne, der dominerede paa Finansloven. Nu er det den sociale Forsorg og Skolevæsenet. I Aaret 1900 var Militærudgifterne omtrent en Trediedel af hele Finanslovens Beløb, nu er det vendt om, nu er Socialministeriet og Undervisningsministeriet mere end en Trediedel.“

Det er jo fuldkommen rigtigt, hvad Bladet her skriver, men paa tidligere Finanslove og sidst paa den, som hele Venstre stemte for i Maj Maaned i Aar, var Beløbene af tilsvarende Størrelse, men ikke des mindre har vi saa ofte fra den Side hørt, at Venstres Haand var rettet mod de smaa og svage, og at vi ødslede med Penge til Militær-væsenet. Det er derfor kun glædeligt, at man fra socialdemokratisk Side her giver nøgterne og reelle Oplysninger om disse Forhold i selve den store „Social-Demokrat“, og selvfølgelig falder det ikke selv en Venstre-mand ind at tvivle om, at det store Blads Tusinder af Læsere vil huske disse gode og i deres eget Blad fastslaaede Kendsgerninger, hvis de igen skulde blive præsenteret for Paastanden om Venstres Karrighed overfor Smaakaarsfolk.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet har man stadig og systematisk angrebet Venstres Regering for, at den ikke gjorde nok for Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Det var derfor interessant at se, at saa snart Socialdemokratiet var kommet til Magten, fik Piben en anden Lyd. Nu var Arbejdsløsheden ikke nær saa foruroligende, ja, det indrømmedes lige ud, at Tilstanden var bedret betydeligt. Det er jo ogsaa fuldkommen rigtigt, men lige saa rigtigt er det, at det nuværende Ministerium ikke med Rette kan tillægge sig nogen Del af Æren derfor, thi det har som bekendt ikke rørt en Finger for at bekæmpe Arbejdsløsheden. Det er min Opfattelse, at det efterhaanden maa gaa op for stedse større Kredse af vort Folk, at det Arbejde, Ministeriet Madsen-Mygdal udførte, har bidraget betydeligt til at formindske Arbejdsløsheden og i det hele